

Allaha Kopmaz Bir Bağla Bağlanmanın Yolu

– fuatturker · 05 Haziran 2012

Allah, ezeli ve ebedidir; "Ol" buyruğuyla yaratandır. O, hiç kuşkusuz tüm eksikliklerden, acizliklerden münezzehtir. Evrendeki her şey Yüce Allah'ın eseridir, göklerin ve yerin mülkü yalnızca O'na aittir. O, tek Yaratıcı, tek güç ve kudret sahibidir. O, yoktan var ettiği her şey üzerinde mutlak hâkimiyet sahibi olandır. Allah her yerededir. Her varlık Allah'ın tecellisidir. Allah'ın Birliğini, büyüklüğünü ve yüceliğini anlayamamak ise O'nun İlahi gücünü kavrayamamaktır. Allah dışında hiçbir varlık, Güneş'i batıdan getiremez, kimse uzayda akıl almaz bir hızla genişleyen evreni durdurmaya güç yetiremez, kimse göğü ve yeri tutamaz. Bunları ancak evrende tek olan ve eşi bulunmayan Allah yapar. Yaratan'la yaratılan ise asla eşit değildir. Tevhid, Allah'ın varlığını ve O'ndan başka İlah olmadığını bilmek, Allah'ı Rabb olarak kavramaktır. İslâm, tüm hayatı bu gerçek üzerine kurmaktır. Yüce Allah, tek olandır; Zat'ında, sıfatlarında, işlerinde, isimlerinde, hükümlerinde, asla ortağı, benzeri ve dengi bulunmayandır; O, Vahid'dir. Allah, insanı din fıtratı üzerine, tevhid inancına uygun yaşayacak özelliklerle yaratmıştır. "Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler." (Rum Suresi, 30) buyurur Allah ve bu gerçeği haber verir. Öyle ki insan, yerde yürüyen bir karıncaya, ağaçtan Allah'ın dilemesiyle düşen bir yaprağa baktığında dahi bu gerçeği görebilir. Ancak insan, bu gerçeklerin bilincinde olsa da, "işittim, iman ettim" dediğinde konunun kapandığını zannetmemeli. Şimdi onu bekleyen bir başka tehlike vardır; şirk,. Özellikle de gizli şirk tehlikesi. Şirk koşmak din dışı toplum bireyleri için adeta bir 'yaşam biçimi'dir. Bu toplumda doğan her çocuk, genellikle o toplumun Allah yerine benimsediği ilahları tanıyarak gaflet içinde büyür. Bu yüzden ortak koşan kişi, yaptığının Allah'a karşı isyan ve iftira anlamına geldiğini, karşılığında büyük bir ceza ile karşılaşabileceğini düşünmez. Peygamberimiz(sav) döneminde Mekke müşriklerinin durumunu düşünelim. Onlar da Allah inancına sahiplerdi ancak çok sayıda küçük ilahları bulunuyordu. Sevgi, savaş, ticaret ve tarım gibi dünyevi işleri için ayrı ayrı ilahları vardı. Peygamberimiz (sav)'in tek kudret sahibinin Allah olduğunu ve taptıkları bu sözde ilahların hiçbir gücünün olmadığını söylemesi, müşriklere çok anlaşılmaz gelmişti. Bu kişiler, tek bir İlah'a kulluk edilen bir düzenin nasıl işleyeceğini anlayamıyorlardı. Onlara göre her tanrının bir görevi vardı ve örneğin ticaret tanrısını terk ettikleri takdirde ticaretleri karmaşaya dönüşürdü, bereket tanrısını bıraktıklarında ise rızıklarını nasıl kazanacaklardı?..Günümüz toplumlarında da Kureşliler'in içinde buldukları sapkın duruma düşerek, tek İlah olan Allah'a iman etme çağrısını şaşkınlıkla karşılayan insanlar vardır. Oysa tevhid inancının içi ihlâs, itaat, samimiyetle dolu olmalı ki insan, Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyabilsin. Allah'a ait olan sıfatları, kendisine veya bir başka varlığa atfetmesi, insanı tevhid inancından saptırır, şirke götürür. Allah dışındaki bir varlığa benlik vermek, ona daha fazla sevgi beslemek, ondan korku duymak ve yardım ummak, onun rızasını Allah'ın rızasından önde tutmak şirktir. Her şeyi yaratan Yüce Allah, her an bir iştedir ve her şey O'nun kontrolündedir. Ancak insan bunu unuttuğunda çocuğu, eşi, babası, doktoru hatta patronu gibi onlarca putu hayatına sokar. Tevhidi yaşamak, insanı gelecek ve hastalık korkusundan,

işini, mallarını, sahip olduklarını yitirmeye dair endişelerden uzaklaştırır. İnsan, yaşamındaki onlarca sahte ilaha kulluk etmenin baskısından kurtulur. Sonsuz akıl ve güç sahibi, her şeyi denetimi altında tutan Allah'a yönelip bağlanır. Ve sımsıkı sarıldığı bu 'ip' sapasağlamdır; asla gevşemez, kopmaz. Yaratıcısından uzak yaşayan insan ise tutkularının tutsağı olmuş, ağır zincirleri yüklenmiştir.O halde Allah'a bir olarak imandan alıkoyan putların kırılması gereklidir. Peygamber kıssalarında görüyoruz ki, Hz. İbrahim(as), kavminin önlerinde bel büktüğü putlarını, Peygamberimiz Hz. Muhammed(sav) Kâbe'deki putları fiili olarak kırmışlardır. Hz. Musa(as) da kavminin taptığı buzağıyı yakıp küllerini denize savurmuştur. Tüm bunlar şirkin sembollerinin yok edilisidir.Şirkin mantığını yok ederek hayatımızdaki putları kalben kırabiliriz. Dilimiz ve kalbimizle söylediğimiz "lâ ilâhe illAllah" kelimesi büyük bir reddiyedir. Bu reddiye, bütün kâinatın sahibi ve mutlak surette hükümdarı Melik olan Allah'tan başkalarının ilâhlığıdır.Peygamberimiz (sav) Allah'ın varlığı ve birliğini anlamamız için, yarattıkları hakkında düşünmemizi öğütler: "Allah'ın varlığını ve birliğini bulmak için göklere bakın, yeryüzüne bakın, kendinize bakın. Bunların kendiliğinden olup olmadığına bakın. Bütün bunların yaratılışındaki incelikleri düşünün. Çünkü bunlar Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren delillerdir."Tevhid, Allah'a yakınlaşmanın, Allah'ı dost edinmenin yoludur. Allah'a kopmaz, sarsılmaz bir bağla bağlanmanın yoludur. Allah'a bir kez aşık oldu mu insan, bir daha asla bırakamaz.... "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır..."(İbrahim Suresi, 10)